

NA VLNÁCH INTROVERZE

VANILA VLNKOVÁ

Vanila Vlnková

**NA VLNÁCH
INTROVERZE**

Přecitlivělost

Křehké srdce pod tvrdou slupkou se skrývá,

na venek smutná bledá tvář se dívám

Citlivá duše zbytečně pláče,

kdo schová pod křídla nemocné ptáče.

Pleť jako z alabastru, až mrtvolně bledá,

pod očima kruh místo si hledá.

Hluboká modř očí smutek tají,

ústa se smutkem zalykají.

Studené dlaně dotykem chladí,

jemný vlas, co dobře se hladí.

Skleslé tělo, slabý třas,

tichý zarmoucený hlas.

Hluboká mysl do fantazie létá.

Zanech už fantasy, máš na to léta!

Kde nic není, ani smrt nebere

Kde je klidu přáno, jsou to místa ukrytá
nic dobrého tě tady nečeká, jen ta cesta trnitá
není zítřku, není rána, s obavami se probouzíš
ani hlesu na místě, kde trůní zlatá brána, tady žalem ochoříš
smrt je cítit ve vzduchu
neboj se a běž, neklesej na duchu
bez váhání neměj stání, dokud nezahraje marš
rezavých pout na rukou se zbav, sílu na to máš.

